

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2013 r. , w sprawie VI Ns 160/13 Sąd Rejonowy w Kutnie VI Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą w Ł. oddalił skargę R. S. o wznowienie postępowania zakończonogo prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Łęczycy z dnia 31 stycznia 2012 r. , w sprawie I Ns 388/10 .

Sąd Rejonowy ustalił , że w dniu 3 września 2010 roku, B. Ś. i Z. P. złożyli do Sądu Rejonowego w Łęczycy wniosek o stwierdzenie że Z. P. nabył przez zasiedzenie z dniem 26 października 2009 roku, własność nieruchomości niezabudowanej o powierzchni 900 m² położonej w miejscowości B., gmina Ł., działki oznaczonej w rejestrze gruntów prowadzonych przez Starostę Ł. pod numerem 11 pomniejszonej o pas szerokości 11 metrów od wschodniej granicy; o stwierdzenie że B. Ś. nabył przez zasiedzenie z dniem 7 czerwca 2010 roku, własność nieruchomości niezabudowanej położonej w miejscowości B., gmina Ł., działki oznaczonej w rejestrze gruntów prowadzonych przez Starostę Ł. pod numerem 11, pasa szerokości 11 metrów od zachodniej granicy działki. We wniosku nie wskazano uczestników postępowania. Wnioskodawcy podnieśli iż właściciele nieruchomości , o której zasiedzenie wnoszą J. i S. M. (1) nie żyją. Nie są również znani ich następcy prawni. Przedmiotowa nieruchomość stanowiła uprzednio własność S. M. (1) . R. S. należy do kręgu spadkobierców ustawowych S. M. (1). Oprócz R. S. do kręgu spadkobierców ustawowych S. M. (1) należą: M. S., C. D., S. G., B. M., H. M., S. M. (2), B. S. . W toku postępowania w sprawie I Ns 388/10 Sądu Rejonowego w Łęczycy, w dniu 12 stycznia 2012 roku, w związku z koniecznością ustalenia prawidłowego kręgu uczestników postępowania, Sąd postanowił wezwać zainteresowanych w sprawie przez ogłoszenia w trybie art. 609 § 2 k.p.c. w tym celu postanowił zamieścić ogłoszenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz podać do publicznej wiadomości na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy w Ł. oraz na stronie internetowej www.ebos.pl o następującej treści: „ W Sądzie Rejonowym w Łęczycy w Wydziale I Cywilnym, toczy się postępowanie w sprawie o sygnaturze I Ns 388/10 z wniosku Z. P. i B. Ś. o zasiedzenie nieruchomości położonej w miejscowości B., gmina Ł., woj. (...), oznaczonej w ewidencji gruntów prowadzonej przez Starostwo Powiatowe w Ł. jako działka gruntu o numerze 11, dla której w Sądzie Rejonowym w Łęczycy nie jest urządzona księga wieczysta: Sąd wzywa wszystkich zainteresowanych, aby w terminie 3 miesięcy od ukazania się ogłoszenia zgłosili i udowodnili swoje prawa do nieruchomości w przeciwnym razie Sąd stwierdzi nabycie własności jeżeli zostanie ono udowodnione” . Przedmiotowe ogłoszenie przekazano do dziennika ogłoszeń www.ebos.pl (...) w dniu 12 stycznia 2011 roku, gdzie było publikowane do dnia 13 kwietnia 2011 roku - na stronie internetowej dziennika ogłoszeń . W dniu 12 stycznia 2011 roku, ogłoszenie przekazano do Urzędu Gminy w Ł., gdzie było wywieszane od dnia 18 stycznia 2011 roku do dnia 21 kwietnia 2011 roku - na tablicy ogłoszeń U.G. w Ł.. Ogłoszenie było opublikowane także w Monitorze Sądowym i Gospodarczym numer (...) poz. 11794. W terminie wskazanym w ogłoszeniu nikt z zainteresowanych nie zgłosił swojego uczestnictwa w postępowaniu. Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2012 roku, Sąd Rejonowy w Łęczycy stwierdził, iż: Z. P. nabył przez zasiedzenie z dniem 26 października 2009 roku, własność nieruchomości o powierzchni 0,1426 ha, położonej w miejscowości B., gmina Ł., oznaczonej jako działka (...) na mapie sporządzonej przez geodetę uprawnionego J. R. w dniu 15 kwietnia 2011 roku nr ewidencyjny 723- (...) dla której to nieruchomości nie jest prowadzona księga wieczysta ani zbiór dokumentów; B. Ś. nabył przez zasiedzenie z dniem 7 czerwca 2010 roku, własność nieruchomości o powierzchni 0,0899 ha, położonej w miejscowości B., gmina Ł., oznaczonej jako działka (...) na mapie sporządzonej przez geodetę uprawnionego J. R. w dniu 15 kwietnia 2011 roku nr. ewidencyjny 723- (...) dla której to nieruchomości nie jest prowadzona księga wieczysta ani zbiór dokumentów.

W dniu 16 sierpnia 2011 roku, do akt I Ns 354/11 (kolejny numer sprawy – I Ns 5/12) Sądu Rejonowego w Łęczycy T. T. złożył pismo w którym cofnął wniosek o zasiedzenie w zakresie żądania zasiedzenia działki numer (...). W dniu 21 listopada 2011 roku w Sądzie Rejonowym w Łęczycy odbyła się rozprawa z wniosku T. T. z udziałem R. S. o zasiedzenie nieruchomości – sygnatura akt I Ns 5/12. Na rozprawie w tym dniu pełnomocnik T. T. wniósł o załączanie do akt sprawy I Ns 5/12 akt postępowania I Ns 388/10. W dniu 23 listopada 2011 roku pełnomocnik R. S. wystąpił do Sądu Rejonowego w Łęczycy z wnioskiem o udostępnienie akt I Ns 388/10, wskazując iż R. S. nie brała pomimo istniejącego interesu prawnego udziału w przedmiotowym postępowaniu. Około listopada 2011 roku, R. S. odwiedziła

T. T. w jego miejscu zamieszkania w miejscowości P.. Wówczas doszło pomiędzy nimi do rozmowy , podczas której T. T. poinformował R. S., iż nie będzie występował z wnioskiem o zasiedzenie nieruchomości oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr.11, albowiem „sprawę tę P. ma załatwioną”.

Dokonawszy takich ustaleń faktycznych Sąd I instancji zważył , że podstawę prawną możliwości wznowienia postępowania stanowi w tym wypadku przepis art. 524 k.p.c. Zgodnie z treścią art. 524 § 1 i 2 k.p.c. uczestnik postępowania może żądać wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem orzekającym co do istoty sprawy, jednakże wznowienie postępowania nie jest dopuszczalne, jeżeli postanowienie kończące postępowanie może być zmienione lub uchylone. Zainteresowany, który nie był uczestnikiem postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem orzekającym co do istoty sprawy, może żądać wznowienia postępowania, jeżeli postanowienie to narusza jego prawa. W takim wypadku stosuje się przepisy o wznowieniu postępowania z powodu pozbawienia możliwości działania. Postępowanie w sprawie o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie jest skierowane przeciwko dotychczasowemu właścicielowi i zmierza do innego niż dotąd obowiązywał określenia stanu prawnego nieruchomości. Nie ulega więc wątpliwości, że postępowanie to powinno toczyć się z udziałem dotychczasowego właściciela lub jego następców prawnych, gdyż są to osoby zainteresowane żywotnie wynikiem postępowania. R. S. jako następca prawny właściciela nieruchomości będącej przedmiotem zasiedzenia w sprawie I Ns 388/10 bez wątpienia winna pozostawać uczestnikiem w sprawie I Ns 388/10, a skoro takowego przymiotu nie posiadała, to następczo jest uprawniona do złożenia skargi o wznowienie przedmiotowego postępowania z uwagi iż postanowienie z dnia 31 stycznia 2012 roku narusza jej prawa. Sąd Rejonowy przyjął, że skarga została wniesiona w ustawowym terminie wskazanym w przepisie art. 407 § 1 w związku z art. 524 § 2 k.p.c. Zgodnie z treścią art. 407 § 1 k.p.c. skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzymiesięcznym; termin ten liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, a gdy podstawą jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji - od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy. W tej sprawie postanowienie orzekające co do istoty sprawy zostało wydane w 31 stycznia 2012 roku. Jak wynika z treści skargi o orzeczeniu R. S. dowiedziała się podczas rozprawy w dniu 21 listopada 2012 roku. Skargę pełnomocnik wywiódł w dniu 28 listopada 2012 roku, a więc w terminie wskazanym w art. 407 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy podkreślił , że o początku terminu do wniesienia skargi decyduje dzień faktycznego dowiedzenia się o wyroku, a nie dzień, w którym strona - przy dołożeniu należytej staranności - mogła się dowiedzieć o wyroku. Skoro skarga była dopuszczalna, została wniesiona w ustawowym terminie, oraz została oparta na ustawowej podstawie wznowienia, Sąd Rejonowy na rozprawie przystąpił do merytorycznego jej rozpoznania i uznał że skarga nie jest zasadna . Podniósł , że jako podstawę wznowienia pełnomocnik R. S. wskazuje okoliczność, iż skarżąca oraz inni spadkobiercy ustawowi S. M. (1) nie zostali w sposób prawidłowy wezwani do udziału w sprawie w trybie ogłoszenia, albowiem ogłoszenie nastąpiło z naruszeniem art. 610 § 1 k.p.c. w związku z art. 674 § 1 k.p.c. z uwagi na fakt nie ogłoszenia go w piśmie poczytnym na terenie całego kraju – co pozbawiło uczestniczkę możliwość działania – a co stanowi podstawę wznowienia postępowania wskazaną w art. 401 ust. 2 k.p.c. Zgodnie z treścią art. 609 § 2 i 3 k.p.c. jeżeli wnioskodawca nie wskazuje innych zainteresowanych, orzeczenie może zapaść dopiero po wezwaniu innych zainteresowanych przez ogłoszenie. Sąd może zarządzić ogłoszenie również w innych wypadkach, jeżeli uzna to za wskazane. Ogłoszenie powinno zawierać dokładne określenie rzeczy, imię i nazwisko posiadacza rzeczy, a jeżeli chodzi o rzeczy ruchome - również jego miejsce zamieszkania. Jak stanowi przepis art. 610 § 1 k.p.c. w związku z art. 674 § 1 k.p.c. ogłoszenie w sprawie o zasiedzenie powinno być umieszczone w piśmie poczytnym na całym obszarze Państwa (...).

W związku z treścią wniosku stwierdzającego, iż (...) nie żyją i nie są również znani ich następcy prawni, w toku postępowania I Ns 388/10 Sądu Rejonowego w Łęczycy, w dniu 12 stycznia 2011 roku, w związku z koniecznością ustalenia prawidłowego kręgu uczestników postępowania, Sąd postanowił wezwać zainteresowanych w sprawie przez ogłoszenia w trybie art. 609 § 2 k.p.c. w tym celu zamieścił ogłoszenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz podał do publicznej wiadomości na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy w Ł. oraz na stronie internetowej www. ebos.pl o następującej treści: „ W Sądzie Rejonowym w Łęczycy w Wydziale I Cywilnym, toczy się postępowanie w sprawie o sygnaturze I Ns 388/10 z wniosku Z. P. i B. Ś. o zasiedzenie nieruchomości położonej w miejscowości B., gmina Ł., woj. (...), oznaczonej w ewidencji gruntów prowadzonej przez Starostwo Powiatowe w Ł. jako działka gruntu o

numerze 11, dla której w Sądzie Rejonowym w Łęczycy nie jest urządzona księga wieczysta: Sąd wzywa wszystkich zainteresowanych, aby w terminie 3 miesięcy od ukazania się ogłoszenia zgłosili i udowodnili swoje prawa do nieruchomości w przeciwnym razie Sąd stwierdzi nabycie własności jeżeli zostanie ono udowodnione”. Przedmiotowe ogłoszenie przekazano do dziennika ogłoszeń www.ebos.pl (...) w dniu 12 stycznia 2011 rok, gdzie było publikowane do dnia 13 kwietnia 2011 roku - na stronie internetowej dziennika ogłoszeń. Dziennik (...)PL jest dziennikiem wyroków i ogłoszeń sądowych tworzony we współpracy z polskim wymiarem sprawiedliwości. Zarejestrowany jest w rejestrze dzienników i czasopism (wpis nr (...)). Jest to więc powszechne, poczytne i ogólnokrajowe medium. Internetowy dziennik (...)PL, skupia ogłoszenia sądowe między innymi sądów z okręgu Sądu Okręgowego w Łodzi w jednym miejscu, celem ich dostępności i lepszej poczytności. Okoliczność, iż potencjalny zainteresowany nie korzysta z sieci internetowej nie może stanowić podstawy do odrzucenia możliwości publikowania ogłoszeń prasowych w sieci internetowej w formie elektronicznej. Obecnie wszystkie wydania dzienników i czasopism publikowane są w tej formie, w sieci internetowej. Czyni to publikowane tam treści bardziej dostępne dla potencjalnych odbiorców. Co więcej niektóre z tytułów w całości rezygnują ze swych wydań w formie papierowej na rzecz przekazu elektronicznego. Zauważyć należy, iż ogłoszenie publikowane w ten sposób było uwidocznione na stronie dziennika przez pełne 90 dni. Tymczasem ogłoszenie prasowe w dotychczasowej formie - papierowej ukazywało się jednokrotnie i uwidocznione było jedynie przez jeden dzień. Co w praktyce uniemożliwiało zapoznanie się z nim przez potencjalnych odbiorców. Publikacja orzeczenia w formie elektronicznej w większym zakresie zabezpiecza interesy potencjalnych odbiorców ogłoszenia – między innym również tych zamieszkałych poza obszarem RP. Zdaniem Sądu I instancji w niniejszym przypadku, w sprawie I Ns 388/10 Sądu Rejonowego w Łęczycy, zostały spełnione wymogi przewidziane przez ustawodawcę w treści art. 609 § 2 k.p.c. w związku z art. art. 610 § 1 k.p.c. w związku z art. 674 § 1 k.p.c. W konsekwencji podana przez wnioskodawczynię podstawa wznowienia nie była merytorycznie uzasadniona, co skutkowało koniecznością oddalenia skargi o wznowienie postępowania.

Apelację od tego postanowienia złożyła skarżąca R. S.. Zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisów postępowania , tj. art. 609 § 2 w zw z art. 610 § 1 k.p.c. w zw z art. 674 § 1 k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię polegającą na uznaniu , iż ogłoszenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym jest równoznaczne z ogłoszeniem w piśmie poczytnym na terenie całego kraju , podczas gdy prawidłowa interpretacja prowadzi do wniosków odmiennych . W konkluzji wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia przez wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Łęczycy z dnia 31 stycznia 2012 r. , w sprawie I Ns 388/10 a ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania odwoławczego .

Sąd Okręgowy zważył,

co następuje :

Apelacja jest zasadna. Jak stanowi przepis art. 609 § 1 (zdanie pierwsze) k.p.c. jeżeli wnioskodawca nie wskazuje innych zainteresowanych, orzeczenie może zapaść dopiero po wezwaniu innych zainteresowanych przez ogłoszenie. Przepis art. 674 § 1 k.p.c. w zw z art. 610 § 1 k.p.c. stanowi , że ogłoszenie powinno być umieszczone w piśmie poczytnym na całym obszarze Państwa i podane publicznie do wiadomości a okres trwania ogłoszeń wynosi 3 miesiące.

W sprawie I Ns 388/10 Sąd Rejonowy w Łęczycy dokonał ogłoszeń w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. Monitor Sądowy i Gospodarczy jest ogólnokrajowym dziennikiem urzędowym przeznaczonym do zamieszczania obwieszczeń lub ogłoszeń { art. 1 ust 1 ustawy z dnia 22 grudnia 1995 r. o wydawaniu Monitora Sądowego i Gospodarczego (Dz.U. z 2014 r. poz.125) }. Zgodnie z przepisem art. 1 ust 3 cyt. ustawy w Monitorze Sądowym i Gospodarczym ogłasza się:

- 1) wszystkie wpisy do Krajowego Rejestru Sądowego, chyba że ustawa stanowi inaczej,
- 2) ogłoszenia wymagane przez Kodeks spółek handlowych,

2a) ogłoszenia przewidziane przepisami Kodeksu postępowania cywilnego, o ile obowiązek ich ogłaszania wynika z tej ustawy,

3) inne obwieszczenia i ogłoszenia, jeżeli ich ogłoszenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym jest wymagane lub dopuszczone przez ustawy.

Stwierdzić należy, że umieszczanie ogłoszeń o toczącym się postępowaniu o stwierdzenie nabycia własności rzeczy przez zasiedzenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym nie jest wymagane przepisami Kodeksu postępowania cywilnego, ale jest rzecz jasna dopuszczalna. Oznacza to, że dokonanie ogłoszeń w sprawie o zasiedzenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym nie zwalnia Sądu z obowiązku dokonania ogłoszeń w piśmie poczytnym na terenie całego kraju. Zdaniem T. D. (Komentarz – system informacji prawnej Lex) przepis art 1 ust. 3 pkt 2a ustawy z dnia 22 grudnia 1995 r. o wydawaniu Monitora Sądowego i Gospodarczego dotyczący umieszczania w Monitorze Sądowym i Gospodarczym ogłoszeń wymaganych przez kodeks postępowania cywilnego, nie narusza przepisu art. 674 § 1 k.p.c. w tym sensie, że nie zwalnia Sądu z obowiązku umieszczania ogłoszeń także w piśmie poczytnym na całym obszarze państwa oraz w sposób lokalnie przyjęty.

Sąd Rejonowy w Łęczycy, w sprawie I Ns 388/10 dokonał także ogłoszeń na stronie internetowej www.ebos.pl (...).PL zarejestrowany jest w rejestrze dzienników i czasopism (wpis nr (...)). Misją, stworzonego przez firmę (...) dziennika, jest dostarczenie nowoczesnego medium przekazu, dla wymiaru sprawiedliwości, organów ścigania oraz organizacji pozarządowych, działających przede wszystkim dla społecznego bezpieczeństwa i poszanowania prawa. Nie jest nią natomiast zastępowanie tradycyjnych pism poczytnych na terenie całego kraju.

Stosownie do przepisu § 121 ust 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. Nr 38, poz. 249 z późn. zm.) tekst ogłoszenia przeznaczonego do opublikowania w Monitorze Sądowym i Gospodarczym przesyła się do publikacji po uiszczeniu przez stronę opłaty na rachunek bieżący dochodów Ministerstwa Sprawiedliwości; tekst ogłoszenia przeznaczonego do opublikowania w prasie przesyła się redakcji czasopisma po wpłaceniu przez stronę opłaty za zamieszczenie ogłoszenia albo po złożeniu dowodu jej przekazania bezpośrednio do redakcji czasopisma, chyba że strona jest zwolniona od kosztów sądowych. Przepis operuje pojęciem „prasa”. Stosownie do przepisu art. 7 ust 2 pkt 1- 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe (Dz.U. Nr 5, poz.24 z późn. zm.)

1) prasa oznacza publikacje periodyczne, które nie tworzą zamkniętej, jednorodnej całości, ukazujące się nie rzadziej niż raz do roku, opatrzone stałym tytułem albo nazwą, numerem bieżącym i datą, a w szczególności: dzienniki i czasopisma, serwisy agencyjne, stałe przekazy teleksowe, biuletyny, programy radiowe i telewizyjne oraz kroniki filmowe; prasą są także wszelkie istniejące i powstające w wyniku postępu technicznego środki masowego przekazywania, w tym także rozgłośnie oraz tele- i radiowęzły zakładowe, upowszechniające publikacje periodyczne za pomocą druku, wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania; prasa obejmuje również zespoły ludzi i poszczególne osoby zajmujące się działalnością dziennikarską,

2) dziennikiem jest ogólnoinformacyjny druk periodyczny lub przekaz za pomocą dźwięku oraz dźwięku i obrazu, ukazujący się częściej niż raz w tygodniu,

3) czasopismem jest druk periodyczny ukazujący się nie częściej niż raz w tygodniu, a nie rzadziej niż raz w roku; przepis ten stosuje się odpowiednio do przekazu za pomocą dźwięku oraz dźwięku i obrazu innego niż określony w pkt 2.

Analiza powyższych przepisów prowadzi do wniosku, iż ustawodawca przez pojęcie „pismo poczytne na terenie całego kraju” miał na myśli tradycyjną formę przekazu „na piśmie”. Elektroniczne środki przekazu, aczkolwiek niewątpliwie rozwój cywilizacyjny w przyszłości inaczej ukształtuje ich role nie mogą na razie zastąpić środków tradycyjnych. Mogą je uzupełniać, ale nie zastępować. Ogłoszenie sądowe musi być skierowane do wszystkich, przez wszystkich musi być odbierane, czego nie można powiedzieć o osobach „cyfrowo wykluczonych”.

W tym stanie rzeczy , Sąd Okręgowy uznał , iż zachodzą przesłanki do wznowienia przedmiotowego postępowania , podstawa wznowienia istnieje i należy na obecnym etapie sprawę o zasiedzenie rozpoznać na nowo , a wobec tego na podstawie art. 386 § 4 w zw z art. 13 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania .